

Å gjøre gode gjerninger

La herres ord være med oss. I dag deler vi et emne som kalles «å gjøre gode gjerninger».

Vi kommer foran gud, er ikke bare for å redde seg selv, i «Paulus brevet» skriver han at vi bør ta til hjertet Kristus sitt. Hvordan Jesus behandlet ting rund ham, bør vi gjøre slik som Jesus, gjør ting som vi bør gjøre. I «til filipperne 2: 1-6» skriver: *1 Når det da er trøst i Kristus, oppmuntring i kjærligheten, felleskap i Ånden, og så sant det finnes medfølelse og barmhjertighet, 2 så gjør nå min glede fullkommen: Vis enighet, stå sammen i kjærlighet, vær ett i sjel og sinn. 3 Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerighet, men vær ydmyke og sett de andre høyere enn dere selv. 4 Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres. 5 Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus! 6 Han var i Guds skikkelse, men så det ikke som røvet gods å være Gud lik.*

Vers nr. 4 sier: «*tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres*». Det er et viktigste vers i vår tro. Det er fordi vi tenker ofte at vi kommer forant Gud for å bli reddet, for å løse sitt problem. Når vi er reddet, så er det nok. Men i verset 5 sier: «*Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus!*», så i verset 6 forklarer: *Han var i Guds skikkelse, men så det ikke som røvet gods å være Gud lik.* Jesus var som Gud, han ville redde oss, kom til jorda for vår skyld, for å gi oss nåde. Fikk mye lidelse for oss. Dette forteller oss at vi ikke bare kan tenke på oss selv, men de andre også. I dag har vi veldig travelt hverdags liv, vi har ikke nok tid til å gjøre alt eller vil bruke tid til å gjøre vårt liv bedre. Derfor har det ikke tid til å tenke på de andre. Det kan man forstå, vi mennesker lever på jorda er faktisk slik.

Når vi i dag blir Jesus disipler, kan vi ikke gjøre på samme måte som de andre, fordi vi har en ekstra identitet, og det er å være Guds sønn. Gud har sin egent handlings måte. Jeg kan gi et eksempel, vi ser kongelig familien i England, faktisk er de gangske slitsom, selv om de har veldig høy status, økonomi, selv om de kan ta alt slags utdanning de vil etter prinsesse eller prins blir født. Men de har ikke nok frihet fordi de er kongefamilie. Mange ting som de ikke kan gjøre, ellers blir det nyheter. Men det er mange som ønsker seg å bli slik aristokrater. Men i dag er vi guds sønn, og mange av guds sønnene beunderer slike vanlige menneskets liv. Selvfølgelig som en Guds sønn har vi lov til å ha en vanlig menneskets liv, men en Guds sønn bør ha en åndelig behov, som her sier: *ditt hjerte er ikke vanlig menneskets hjerte, ditt hjerte skal ha en del av Jesus.* Her forteller Jesus en fortelling (Lukas 10:25-37): *en mann gikk fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av ham, skamslo ham og lot han ligge der halvdød. Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei; han så ham, men gikk rett forbi. Det samme gjorde en levitt; han kom, så mannen og gikk forbi. Men en samaritan som var på reise, kom også dit han lå; og da han fikk se, syntes han inderlig synd på ham. Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem, løftet ham opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham. Neste morgen tok han*

fram to denarer, gav dem til verten og sa: «sorg godt for ham, og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake». Presten jobbet mye for Gud, men han så denne skaddet manen og gikk rett forbi. Annen mann var Leveit som hjalp prest, som var en høyest tribe i de 12 Israeske triber. Han så og gikk også forbi. Den tredje mann som ikke tro på gud, det var Samaritan. Han var en hedninger 外邦人, en businessmann og var det veldig travelt fordi han måtte gå videre. Denne Samaritanen var ikke noen forbindelse med frelsen. Han så den skade mannen og gikk til han og hjalp han. Jesus fortalte ferdig og spurte dere hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for han som ble overfalt av røvere? Han sa : «Den som viste barmhjertighet mot ham».

Mange sier at vi ikke kan ta kontakt med de som ikke tro på Gud, som ikke går i samme mendighet, ikke kan bli venn med dere, fordi de kan påvirke på vår tro. Fordi vi bli reddet av Gud, kan ikke bli påvirket av de hedninger, tenker bare på seg selv: jeg blir reddet og det er nok. Derfor kan jeg ikke være sammen med dem, ellers, kan jeg få mye uro og det vil jeg ikke ha absalutt. For at jeg blir reddet av Gud, kan ikke være sammen med dem selv om de trenge hjelp. Vi er etter hvert lukket oss. Dette blir en overrasket mening. Men i bibelen sier at *Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus!*

Hva er *det samme sinnelag som Kristus Jesus!* Når Jesus kom på jorda, likte de fariseerne ikke Jesus pga. Jesus var sammen med jørdene som var synder. De foraktet Jesus` handling. Men la oss tenke: hvorfor Gud sendte Jesus til oss hvis Jesus ikke hadde denne handlingen? Gud er så lang lang unna fra oss, han er så hellig og ren, det er så klart mellom hellighet og vår skyld. Gud ville bli et menneske for å redde oss, og det er Jesus sinnelag. Så han ville at vi skulle redde dem som Jesus har reddet oss. Men vi tenker først og fremst på oss selv: vi kan ikke være nær med dem, da kan vår tro bli påvirket. Faktisk er det bare vår tanking og dette kan oppsummeres at vi er egoistiske. Derfor ville Paulus forandre oss. Han sa at *Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus!* Hvordan oppfatter dette? Mener dette om vi bør lese bibelen og be? Det vises i bibelen at Jesus ikke gikk ofte til templet, noen ganger ble Jesus drevet ut fra templet. Han pleite å reise for evangelisering, ga nåde til dem som behovde for, ikke mindre til de hedninger som ikke hadde sjans til å være med i templet. Men Jusus kom nær dem, ga dem Guds nåde til dem. Det vil si at vi bør hjelp de andre. I Romerne (2:25-29) sier: *25 omskjærelsen gagnar deg nok, men bare hvis du holder loven. Dersom du bryter loven, er du som en uomskåret. 26 Men hvis en som er uomskåret, holder loven bud, skal han ikke regnes som omskåret, enda han ikke erdet? 27 Den som i det ytre er uomskåret, men somholder loven, skal dømme deg. For du bryte loven, enda du har lovens bokstav og omskåret. 28 Rett jøde er ikke den som er jøde i det ytre, og den rette omskjærelse skjer ikke i det ytre, på kroppen.29 Jøde er den som er jøde i det indre, og mennesket er den som er omskåret på hjertet, ikke etter lovens bokstav, men ved Ånden. Han får sin ros av gud, ikke av menneker.*

Hvis vi leser omgang og omgang, forstår vi hva det betyr tro. I dag sier vi dåp isteden for omskåret.

Ok, så bruker vi ordet «dåp» i tekstene og leser en gang til:

25 omskjærelsen gagnar deg nok, men bare hvis du holder loven. Dersom du bryter loven, er du som en udåpt. 26 Men hvis en som er udåpet, holder loven bud, skal han ikke regnes som dåpt, enda han ikke erdet? 27 Den som i det ytre er udåpet, men som holder loven, skal dømme deg. For du bryte loven, enda du har lovens bokstav og dåpet. 28 Rett jøde er ikke den som er jøde i det ytre, og den rette omskjærelse skjer ikke i det ytre, på kroppen. 29 Jøde er den som er jøde i det indre, og mennesket er den som er dåpet på hjertet, ikke etter lovens bokstav, men ved Ånden. Han får sin ros av gud, ikke av menneker.

Denne kan brukes i mange steder, f.eks. når vi ber og snakker dialekt. Fordi det er vår tilstand (forhold) for frelse. Alt som skjer i det ytre, f.eks. Bønner, dåp, blir reddet av Gud. Men Paulus mente ikke slik. Hvis du treffer en person som har ingenting i det ytre, men han holder guds ord. Den som er den i det ytre, blir dommet av gud. Kanskje er det vanskelig å forstå, men vi kan forstå mye meninger av Jesus eksempler om samalitanere og Paulus ord. Faktisk Paulus ville fortelle oss at man måtte være i det ytre, men det er viktigste å være i det indre. Se Matteus 21:28-31: *«Men hva mener dere om dette: En mann hadde to sønner. Han gikk til den ene og sa: Min sønn, i dag skal du gå og arbeide i vingården. Nei, jeg vil ikke, svarte han. Men senere angret han og gikk. Faren gikk så til den andre og bad ham om det samme. Han svarte: ja, herre. Men han gikk ikke. Hvem av disse to gjorde det faren ville?» Og da de svarte: «den første», sa Jesus til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Tollere og skjøgere kommer før inn i Guds rike enn dere.» (Matteus 21: 28-31).*

Fariseere hørte det og var overasket: alle vet at de tollere og skjøgere ikke kan bli reddet, men hvordan kan de komme inn før oss til det guds rike? Fariseere sjønte at de var guds sønner, de gjorde alt for gud, særlig i det ytre: ofring, omskjærelsen, sabbaten osv. Men de glemte å gjøre en ting og det var at det ikke gjorde det som Fader vår la dere gjøre. Her er det et spørsmål: er det slike ting som ofring, omskjærelsen, sabbaten ikke Faders ord? Hvorfor beskyndet Jesus dem likevel?

I dag derfor bør vi tenke hva det er ting som Fader vår la oss å gjøre. Hvis du synes at du tro på Gud for å gå til gudstjeneste, for å ofre og for å be, er det mange du som ikke har allerede forstå om bibelen. Akkurat er det samme som her fariseer mente, men Jesus sa at de ikke hadde gjort det som fader vår lot. Hva er det Faderens vilje? Hva la egentlig Faderen oss å gjøre? La oss se Matteus 7:21-23: *Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! Skal komme inn i himmelriket, men den som gjøre minhimmelske Fars vilje. Mange skal si til meg på den dag: Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, og drevet ut onde ånder ved ditt navn, og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn? Men da skal jeg si dem rett ut: jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!*

Faktisk hadde de lært grundig om bibelen, de kunne evangelisere Herrens ord, de kunne identifisere

seg selv, de kunne drive ut onde ånder ved Jesus navn, og kunne gjøre mange gjerninger ved Jesus navn, akkurat er som da det var Korinters menighet. Men de mangler en ting, som her i biblen sier at «Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! Skal komme inn i himmelriket, men den som gjøre minhimmelske Fars vilje.». Hva betyr «som gjøre minhimmelske Fars vilje»? Når du hører å gjøre minhimmelske Fars vilje, bør du ikke tenke bare disse klausulene, f.eks. Dåp. Det er ikke bare om dette, fordi en har blitt dåpt, er den som forstå om biblen, som tro på Gud. Videre er det viktig for man er å **utføre Guds vilje**. Hvis man ikke gjøre det, har man ikke Jesus hjerte, lik som Jesus fortalte om de to sønnene, en som ikke ville høre faren sinn, men han angre, og gjorde det etter på, men annen gjorde ikke selv om han sa ja til faren. Her mener ikke det at de ikke er Guds sønner hvis de ikke ber Guds ord eller ikke leser biblen, de har den grunnlige tilstand. Her mener det at han ikke har lenge **Det Jesus Kristus hjerte**. Han ville ikke ta vare på de andre. Lik som ikke har noen forbindelse med tro og frelse.

Jeg hjelper en nabo som ikke er medlem av vår menighet. Hvorfor jeg hjelper han, det er ikke noen forbindelse med min frelse. Det er bedre at jeg går til menighets møte fordi bønn er det viktigste jeg vet. Det er vanlig mening vi har. Derfor vi tenker bare oss selv. Alt ting vi tenker om bør knyttes sammen med vår frelse isteden for å tenker om de andre. Vi er skjelden å tenke om hva min handling er bra for de andre. Jesus kom for å redde oss, hva er det bra for han selv, han fikk bare lidelse for oss. Men han ga oss mye gode fordel, inkluderte de som ikke tok imot ham. Derfor vi bør forandre våre tenkemåte: ikke tenk bare på deg selv, hvis du gjøre det, er det samme som de andre mennesker. Men i dag er det mange som ikke er religiøse gjøre veldig bra, er bedre enn vi kristne. Vi bør anerkjenne det. Vi ser ofte Jesus eksempler på de andre, men den sier at jeg ikke tro på Jesus. Det er lik som den *samaritanen*, han var en hedning 外邦人, ble ikke reddet. Men Jesus ga dette eksemplet for å vise oss Guds bilde. Lik som Korinter, han kjente ikke Jesus, han vår ikke dåpt og ikke fikk Hellige ånd, men han visste sitt bilde som Jesus. Derfor i vår tro bør ikke avgrense helt klart. Vi kommer i verden, vi tro på Jesus, men det betyr ikke at vi blir isolert fra de andre. Tenk på Jesus, hadd Jesus tenkt å isolere fra de andre? Så klart at han er en hellig mann, han er en annerledes mann. Det er akkurat på grunn av dette, ville han være nær oss. Han ville at alle skulle være samme som han. I dag er det samme, vi har fått frelse, vi blir mennesker som ikke er i den verden. Men det er ikke at vi blir isolert av andre, eller vi ikke ta vare på andre, motsatt vi skal gi vårt liv til vår verden. La alle i verden være like som oss. La oss se Johannes 5:28-29: *Dere må ikke under dere over dette, for den time kommer da alle de som er i gravene, skal høre hans røst. De skal komme fram, og de som har gjort det gode, skal stå opp til livet, men de som har gjort det onde, skal stå opp til dom.*

Hva betyr det for å gjøre gode gjerninger? Er det for de som gjøre gode for seg selv? Nei, det betyr ikke det. Å gjøre gode gjerninger betyr at å gjøre det gode for de andre. La oss se Romerne 2:9-10.

Trengsel og angst skal komme over hvert menneske som gjør det onde, jøde først og så gresker. Men herlighet, ære og fred skal den få som gjør det gode, jøde først og så gresker.

Den kommende dommen, skal ikke vurdere om en har fått de fem utdannings diplom, men skal en vurderes av om du har gjort gode gjerninger. Har du gjort for andre gode som Jesus gjorde. Faktisk er det veldig lett handling. La oss se Matteus 25:31-33. *Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet, og alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene, og stille sauene til høyre for seg, og geitene til venstre.* I dette kapitlet viser oss tre forskjellige fortellinger: om burdepikene, talentene og sauer og geiter. Når dagen kommer, blir vi dømt av forskjellige måter. Men første og fremst blir vi ikke spurt om du har blitt døpt, men vi blir skilt for hvem er sau og hvem er geit. Hva er det grenser for å være sau eller geit. Det er det om du har gjort gjerninger eller ikke. Hvis du har gjort det blir du reddet, hvis du har gjort onde, blir du dømt. Døp er ikke grense mellom reddet og dømt menneske, men å gjøre gode gjerninger. Derfor må vi vite hvilke oppgaver vi har fått fra Jesus, vi bør gjøre det så godt som mulig. Når tusen millioner menneske kommer foran til Gud, blir vi som tror på Jesus ikke skilt ut fra dem, men alle blir dømt fra om de som har gjort det gode og det onde. Liksom vi går til politistasjon, tjeneren sier at de som kommer før kl.9 skal stå på vestre, retsen står på høyre, spiller ingen rolle om du er fransk eller fra andre land, om du har hundre forklaringer for deg selv, men grenser er kl.9.00.

Når dagen kommer, alle blir innkalt til dommen. Kanskje er du glad at du er døpt og du tro på Gud og Jesus. Beklager, Jesus snakker ikke om det, han sier bare at de som har gjort det gode gjerninger står på venstr siden. De som har gjort onde står på høyre. Hva er det å gjøre det gode gjerninger? Det er at om du har hjulpet dem som var sultne, tørste, syke eller mangler klær. Det er veldig enkelt, men ikke alle kan gjøre det. Fordi jeg er viktig, jeg ber alt for meg selv. Det er skjelden at vi tenker eller ber for noen, planlegge for å hjelpe noen. Paulus sa at Gud kommer å vise sin kjærlighet da vi var ennå syndere. La oss se Romerne 5:6-8: *Da vi ennå var svake, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige. Selv for en rettskaffen mann ville vel neppe noen gå i døden. Eller kanskje ville noen våge livet for en som er god. Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss da vi ennå var syndere.* Derfor forklarte Paulus veldig tydelig her at Jesus ville være nær oss mens vi ennå var syndere. Dette er Jesus kjærlighet. I dag sa Paulus til oss at vi bør ha **Det Jesus Kristus hjerte**. Når en gjør gode gjerninger, bør vi ikke se hvem den er, Jesus sa at det regner på både de snille og slemme. Det er viktig at du gjør gode gjerninger. Du bør gjøre så godt som du kan. La oss se Paulus`brev til galaterne 6:9-10: *La oss ikke bli trette av å gjøre det gode. Når tiden er inne, skal vi høste, bare vi ikke gir opp. Så la oss gjøre godt mot alle så lenge det er tid, og mest mot dem som er våre søsken i troen.*